

prima instanță: Șt. Starciuc
instanța de apel: G. Vavrin, T. Dimitriadi, I. Dănăilă

DECIZIE

13 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul	Tatiana Vieru
Judecătorii	Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de întreprinderea individuală „Lupașcu Vasile”,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul Fiscal
de Stat pe raionul Cantemir împotriva întreprinderii individuale „Lupașcu Vasile” cu
privire la încasarea sumelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 19 martie 2015, prin care a fost
admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir, casată
hotărârea Judecătoriei Cantemir din 18 februarie 2014 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă

La 14 august 2013, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir a depus
cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii individuale „Lupașcu Vasile”
cu privire la încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii a invocat Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir
că, ÎI „Lupașcu Vasile” se află la evidență la organul fiscal ca și contribuabil, în
conformitate cu art. 8 Cod fiscal.

La 21 decembrie 2006, în urma controlului documentar la ÎI „Lupașcu Vasile”
privind respectarea prevederilor titlurilor I – VI ale Codului fiscal, precum și ale altor
acte normative ale legislației fiscale privind corectitudinea și plenitudinea calculării și
virării la buget a impozitelor și altor plăți obligatorii, de către colaboratorii fiscali a
fost întocmit actul cu nr. 5-623413, prin care au fost constatate un șir de încălcări ale
legislației fiscale.

Potrivit actului enunțat, a fost emisă decizia nr. 3 din 16 ianuarie 2007, care i-a
fost adusă la cunoștință conducătorului Î.I „Lupașcu Vasile”.

Menționează reclamantul că, pînă în prezent, de către ÎI „Lupașcu Vasile” nu a
fost executată decizia nominalizată și anume, nu au fost stinse, în totalitate,
următoarele datorii față de bugetul de stat: la art. 115/51 – taxa pentru apă diminuată
– 15 lei, sancțiunea fiind de 7,6 lei, penalitatea – de 5,5 lei; la art. 111/01 –
diminuarea impozitului pe venit din salariu – 784 lei, sancțiune – 1368 lei,
penalitatea-555 lei; la art. 111/20 – impozitul de venit la sursa de plată, sancțiunea –

210 lei, penalitatea – 16 lei; la art. 115/01 – diminuarea TVA 2100 lei, sancțiunea – 924 lei, penalitatea – 831 lei; la art. 122/28 – diminuarea taxei pentru amenajarea teritoriului – 72 lei, sancțiunea – 107 lei, penalitatea – 331 lei; la art. 112/01 – diminuarea cotelor de asigurări sociale – 5021 lei, sancțiunea – 10587 lei, penalitatea – 5131 lei. Suma totală fiind 27 767,10 lei.

Relevă reclamantul că, pe perioada activității, ÎI „Lupașcu Vasile” a stins unele datorii, însă, a admis restante față de bugetul public național, care, la situația din 24 iunie 2013, se ridică la suma de 39 577,38 de lei.

La 27 mai 2008, de către IFS Cantemir a fost emisă Hotărârea cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu seria AH nr. 0067308, care însă, nu a fost executată din vina contribuabilului, care, a creat unele impedimente. În consecință, a fost emis actul de control factic cu nr. 00001 din 14 martie 2011 de neexecutare a obligațiilor fiscale, cu sancționarea ÎI „Lupașcu Vasile”.

Prin ordonanța din 14 aprilie 2011, s-a dispus încasarea din contul ÎI „Lupașcu Vasile”, în beneficiul IFS Cantemir, a sumei de 18298,95 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Cantemir din 16 mai 2011, ordonanța judecătorească a fost anulată.

Solicită Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir, în temeiul art. 8 alin. (2) lit. e) Cod fiscal, încasarea din contul ÎI „Lupașcu Vasile” în beneficiul Statului (bugetului public național), a sumei de 39 577,38 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Cantemir din 18 februarie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv și s-a încasat din contul Inspectoratului Fiscal de Stat Cantemir, în beneficiul ÎI „Lupașcu Vasile”, suma de 5 000 de lei cheltuieli de asistență juridică (f.d.63, 69-71).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 06 mai 2014, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cantemir din 18 februarie 2014 și s-a încasat de la Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir, în beneficiul ÎI „Lupașcu Vasile”, cheltuielile de judecată suportate în cadrul examinării apelului, în sumă de 1 000 de lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2014, a fost admis recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir, casată decizia instanței de apel, cu trimiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 19 martie 2015, a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir, casată integral hotărârea Judecătoriei Cantemir din 18 februarie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

S-a admis acțiunea depusă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir.

S-a încasat din contul ÎI „Lupașcu Vasile”, în beneficiul statului, datoriile față de bugetul public, în mărime de 34 577,38 de lei.

S-a încasat din contul ÎI „Lupașcu Vasile”, în beneficiul statului, taxa de stat, în mărime de 1037,34 de lei.

La 24 iulie 2015, ÎI „Lupașcu Vasile” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cantemir din 18 februarie 2014.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural. Instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎI „Lupașcu Vasile” întemeiat și care urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel și menținută hotărârea primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinând înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 martie 2015 și expediată în adresa părților la 22 iunie 2015 (f.d. 157).

ÎI „Lupașcu Vasile”, la 24 iulie 2015, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și respectiv, Colegiul constată că recursul este declarat în termen.

Conform art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 11 august 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cantemir copia recursului declarat de ÎI „Lupașcu Vasile”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 04 septembrie 2015, Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cantemir a depus referință, prin care solicită respingerea recursului ca neîntemeiat. (f.d. 179-181)

Conform art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În temeiul normei precitate, Colegiul a examinat recursul declarat de ÎI „Lupașcu Vasile” și a apreciat decizia instanței de apel drept ilegală și neîntemeiată din motivele enunțate mai jos.

Din materialele dosarului se constată că, la 21 decembrie 2006, în urma controlului documentar la ÎI „Lupașcu Vasile” privind respectarea prevederilor titlurilor I – VI ale Codului fiscal, precum și ale altor acte normative ale legislației fiscale privind corectitudinea și plenitudinea calculării și virării la buget a impozitelor și altor plăți obligatorii, pentru perioada 2002-2005, de către colaboratorii fiscali a fost întocmit actul cu nr. 5-623413, prin care au fost constatate un șir de încălcări ale legislației fiscale.

Prezentul document i-a fost adus la cunoștință recurentului, sub semnătură și înștiințat despre obligația de a se prezenta, la 15 ianuarie 2007, la Inspectoratului Fiscal de Stat Cantemir pentru luarea deciziei. (f.d. 3-7)

La 16 ianuarie 2007, de către IFS Cantemir a fost emisă decizia nr. 3 prin care a fost determinată obligația fiscală a ÎI „Lupașcu Vasile” și adusă la cunoștința acestuia.

În aceeași decizie, autoritatea fiscală, a indicat că respectivul act poate fi contesta la organul fiscal emitent, în decurs de 30 de zile. (f.d. 8-13)

Dreptul de a formula contestație împotriva decizie IFS Cantemir nr. 3 din 16 ianuarie 2007, nu a fost realizat de către ÎI „Lupașcu Vasile” și respectiv, ilegalitatea acestora nu poate fi invocată, ÎI „Lupașcu Vasile” avînd obligația de a o executa adică, de a stinge obligația fiscală.

Potrivit art. 8 alin. (2) lit. e) Cod fiscal, contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp și integral, ținînd cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurînd exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Potrivit art. 169 alin. (1) Cod fiscal, obligația fiscală naște în momentul apariției circumstanțelor, stabilite de legislația fiscală, ce prevăd stingerea ei.

La speță, stingerea obligației fiscale a apărut odată cu emiterea decizie IFS Cantemir nr. 3 din 16 ianuarie 2007.

Potrivit art. 252 alin. (1) și (3) Cod fiscal, persoana vizată în decizia asupra cazului de încălcare fiscală urmează să o execute în termen de 30 de zile din data pronunțării.

După expirarea termenului de 30 de zile, dacă nu a fost executată benevol sau nu a fost constituit gajul legal, decizia asupra cazului de încălcare fiscală este executată silit, în modul prevăzut de prezentul cod, de către organul fiscal unde persoana vizată se află la evidență sau asistență.

În aceeași ordine de idei, potrivit art. 170 Cod fiscal, stingerea obligației fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripție, scădere, compensare sau executare silită.

Potrivit art. 177 Cod fiscal, stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse de organul fiscal pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislația fiscală.

Colegiul precizează că la art. 194 alin. (1) și (2) Cod fiscal, sunt prevăzute modalitățile de executare silită, iar potrivit alin. (3), în cazul în care, după ce s-au aplicat modalitățile de executare silită, obligația fiscală a contribuabilului care desfășoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, organul fiscal are dreptul să inițieze aplicarea modalităților de depășire a insolvabilității în conformitate cu legislația. Obligația fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activității de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod.

În conformitate cu art. 199 alin. (4) și (5) Cod fiscal, dacă persoana fizică nu permite accesul în domiciliul sau în reședința sa pentru a i se sechestra bunurile, funcționarul fiscal consemnează faptul într-un act. În astfel de cazuri, organul fiscal va intenta o acțiune în justiție. După ce instanța judecătorească emite o hotărîre de executare silită a obligației fiscale, aceasta este îndeplinită în conformitate cu legislația de procedură civilă.

Dacă contribuabilul nu și-a stins obligația fiscală și dacă acțiunile de sechestrare a bunurilor nu au fost atacate în decursul a 30 zile lucrătoare din data sechestrării, organul fiscal este în drept să comercializeze bunurile sechestrate. În

cazul cînd acțiunile organului fiscal sînt contestate, comercializarea bunurilor menționate în contestație sau în cererea de chemare în judecată se suspendă pînă la soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 206, alin. (1) lit. d) și (2) lit. c) Cod fiscal, executarea silită a obligației fiscale se consideră imposibilă dacă există actul respectiv al instanței de judecată sau al executorului judecătoresc potrivit căruia perceperea restanței este imposibilă.

Perioada aflării obligațiilor fiscale la evidență fiscală specială constituie data emiterii actului și pînă la expirarea valabilității acestuia.

La caz, avînd în vedere că Î.I „Lupașcu Vasile” a acumulat restanțe la stingerea obligației fiscale, la 27 mai 2008, IFS Cantemir a emis hotărîre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului. (f.d. 14)

Potrivit actului de control factic nr. 00001 din 14 martie 2011, organul fiscal a încercat folosirea metodei de executare silită prin urmărirea bunurilor recurentului, care însă, a creat impedimente în activitatea colaboratorilor autorității, prin refuzul de a le permite accesul în domiciliul său pentru a-i fi sechestrate bunurile. (f.d. 17)

În rezultatul acestor circumstanțe, la 14 aprilie 2011, Judecătoria Cantemir a emis ordonanță prin care a dispus încasarea din contul ÎI „Lupașcu Vasile”, în beneficiul IFS Cantemir, a sumei de 18298,95 de lei.

Prin încheierea din 16 mai 2011, emisă de aceleași instanță, ordonanța judecătorească a fost anulată.

La 14 august 2013, IFS Cantemir a formulat cerere de chemare în judecată, cu solicitările sus-enunțate.

Instanțele ierarhic inferioare au emis hotărîrile respective.

Colegiul sesizează că, instanțele apreciază diferit încadrarea juridică a litigiului, astfel, în timp ce prima instanță a aplicat prevederile art. 265 alin. (1) Cod fiscal, instanța de apel a aplicat prevederile art. 272 alin. (1) Cod civil, care reglementează diferit termenul de prescripție, invocat de către recurent vis – a – vis de acțiunea înaintată de organul fiscal.

În context, Colegiul consideră eronată aprecierea instanței de apel, or, Codul fiscal, în art. 170, statuează expres că, o modalitate de stingere a obligației fiscale este prescripția.

Consecvent, potrivit art. 173 Cod fiscal, dacă nu a fost exercitat în termenele prevăzute de prezentul cod, dreptul statului de a determina obligația fiscală sau de a o executa silit se stinge prin prescripție în modul stabilit de Guvern. Concomitent, se stinge și obligația fiscală a contribuabilului. Stingerea obligației fiscale în urma survenirii termenelor de prescripție se face în baza unei decizii scrise a conducerii organelor cu atribuții de administrare fiscală care administrează obligația fiscală respectivă, iar în cazul serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale – în baza deciziei adoptate de către consiliul local.

În conformitate cu art. 178 alin. (3) Cod fiscal, dată a stingerii obligației fiscale prin prescripție este considerată prima zi după data în care a expirat termenul de prescripție.

Potrivit, art. 265 alin. (1) Cod fiscal, dacă determinarea obligației fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art.264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către organul fiscal în conformitate cu prezentul titlu sau de către instanța

judecătorească, însă numai în cazul în care acțiunile organului fiscal sau sesizarea instanței judecătorești au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligației fiscale.

Respectiv, Colegiul atrage atenția că, articolul precitat, prevede un termen de prescripție de 6 ani, care începe să curgă odată cu determinarea obligației fiscale.

Complementar, în vederea clarificării legislației aplicabile litigiilor fiscale, Colegiul consideră necesar să facă referire la art. 1 din Codul fiscal.

Or, în virtutea acestuia, principiile generale ale impozitării în Republica Moldova, statutul juridic al contribuabililor, al organelor fiscale și al altor participanți la relațiile reglementate de legislația fiscală, principiile de determinare a obiectului impunerii, principiile evidenței veniturilor și cheltuielilor deduse, modul și condițiile de tragere la răspundere pentru încălcarea legislației fiscale, precum și modul de contestare a acțiunilor organelor fiscale și ale persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora; relațiile ce țin de executarea obligațiilor fiscale în ce privește impozitele și taxele de stat, principiile generale de determinare și percepere a impozitelor și taxelor locale, sunt reglementate de Codul fiscal.

Pe de altă parte, în virtutea art. 2 alin. (1) – (3) Cod civil, legislația civilă determină statutul juridic al participanților la circuitul civil, temeiurile apariției dreptului de proprietate și modul de exercitare a acestuia, reglementează obligațiile contractuale și de altă natură, alte raporturi patrimoniale și personale nepatrimoniale conexe lor. Raporturile familiale, locative, raporturile de muncă, de exploatare a resurselor naturale și de protecție a mediului înconjurător, ce corespund prevederilor alin.(1), sînt reglementate de prezentul cod și de alte legi. Raporturile privind realizarea și apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, a altor valori nepatrimoniale sînt reglementate de prezentul cod și de alte legi.

În această ordine de idei, Colegiul consideră ilegale și neîntemeiate alegațiile instanței de apel, expuse în favoarea aplicării art. 272 alin. (1) Cod civil, la respectivul litigiu.

Subsecvent, potrivit art. 265 alin. (2) lit. e) și (3) Cod fiscal, termenul de prescripție se suspendă în cazul în care instanța judecătorească a hotărît perceperea impozitului, taxei, majorării de întârziere (penalității) și/sau amenzii – pe o perioadă de pînă la stingerea obligației fiscale sau pînă la caducitatea hotărîrii judecătorești.

Termenul de prescripție își reia cursul din ziua încetării circumstanței care a servit drept temei pentru suspendarea lui.

Astfel, obligația fiscală a fost determinată prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cantemir nr. 3 din 16 ianuarie 2007 și în temeiul art. 169 alin. (1) Cod fiscal, din această dată începe să curgă termenul pentru stingerea ei.

Avînd în vedere că la 14 aprilie 2011, Judecătoria Cantemir a emis ordonanță prin care s-a dispus încasarea din contul ÎI „Lupașcu Vasile”, în beneficiul IFS Cantemir, a sumei de 18298,95 de lei, în temeiul art. 265 alin. (2) lit. e) Cod fiscal, termenul de prescripție a fost suspendat, iar în temeiul art. 265 alin. (3) Cod fiscal, după anularea, la 16 mai 2011, a ordonanței judecătorești, termenul de prescripția și-a reluat cursul și respectiv, termenul de 6 ani a expirat în luna februarie 2013.

Colegiul reiterează că, IFS Cantemir a formulat cerere de chemare în judecată, la 14 august 2013.

Tot aici, Colegiu considere necesar să precizeze că, din data anulării ordonanței judecătorești, organul fiscal a avut suficient timp să întreprindă măsurile necesare și să se adreseze în instanța de judecată cu prezenta acțiune, or, din 2011 și până în 2013, s-au scurs mai bine de 2 ani, timp în care, din materialele cauzei, nu este clar în ce mod autoritatea fiscală și-a exercitat drepturile și obligațiile ce reies din Codul fiscal, întru stingerea, de către recurent, a obligației fiscale vizate în litigiu.

Prin urmare, Colegiul consideră că, spre deosebire de instanța de apel, prima instanță, just a stabilit tardivitatea adresării IFS Cantemir în instanța de judecată.

Cu referire la partea din recurs, în care se invocă ilegalitatea respingerii cerințelor privind aplicarea amnistiei fiscale, Colegiul menționează că potrivit art. 27 al Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nr. 111-XVI din 27.04.2007, amnistie fiscală este anularea restanțelor reflectate în sistemul de evidență al Serviciului Fiscal de Stat, al Casei Naționale de Asigurări Sociale, inclusiv în sistemul de evidență specială, la situația din 1 ianuarie 2007, la impozitele, taxele, la alte plăți, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului de stat, la contribuțiile de asigurări sociale de stat, la primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală, neachitate la data punerii în aplicare a prezentului capitol, inclusiv amânate și eșalonate (reeșalonate) conform legislației în vigoare.

Potrivit art. 28 alin. (3) al legii, subiect al amnistiei fiscale sînt persoanele juridice și fizice care au restanțe reflectate în sistemul de evidență al Serviciului Fiscal de Stat, al Casei Naționale de Asigurări Sociale, inclusiv în sistemul de evidență specială, la situația din 1 ianuarie 2007, la impozitele, taxele, la alte plăți, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului de stat, la contribuțiile de asigurări sociale de stat, la primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală, neachitate la data punerii în aplicare a prezentului capitol, inclusiv amânate și eșalonate (reeșalonate) conform legislației în vigoare.

Potrivit art. 29 alin. (2) al legii, obiecte ale amnistiei fiscale sînt sumele restanțelor reflectate în sistemul de evidență al Serviciului Fiscal de Stat, al Casei Naționale de Asigurări Sociale, inclusiv în sistemul de evidență specială, la situația din 1 ianuarie 2007, la impozitele, taxele, la alte plăți, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului de stat, la contribuțiile de asigurări sociale de stat, la primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală, neachitate la data punerii în aplicare a prezentului capitol, inclusiv amânate și eșalonate (reeșalonate) conform legislației în vigoare.

Consecvent, potrivit art. 34 alin. (1) și (5) al aceluiași act legislativ, se anulează restanțele reflectate în sistemul de evidență al Serviciului Fiscal de Stat, al Casei Naționale de Asigurări Sociale, inclusiv în sistemul de evidență specială, la situația din 1 ianuarie 2007, la impozitele, taxele, la alte plăți, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului de stat, la contribuțiile de asigurări sociale de stat, la primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, la majorările de întârziere și la amenzile aferente bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor asigurării

obligatorii de asistență medicală, neachitate la data punerii în aplicare a prezentului capitol, inclusiv amânate și eșalonate (reeșalonate) conform legislației în vigoare.

Autoritățile administrației publice locale, în scopul executării prevederilor prezentului capitol, sînt în drept să ia decizii cu privire la efectuarea amnistiei fiscale pentru impozitele și taxele, pentru majorările de întârziere și amenzile aferente bugetelor unităților administrativ-teritoriale, la situația din 1 ianuarie 2007, neachitate la data intrării în vigoare a deciziilor, inclusiv amânate și eșalonate (reeșalonate) conform legislației în vigoare, fără a modifica relațiile cu bugetul de stat.

Reieșind din normele precitate, se constată cu certitudine că, amnistiei fiscale sunt supuse restanțele reflectate în sistemul de evidență la situația din 1 ianuarie 2007, însă, restanțele la bugetul public național acumulate de ÎI „Lupașcu Vasile” au fost reflectate la 16 ianuarie 2007, rezultat al emiterii deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cantemir nr. 3.

În asemenea situație, invocarea unei atitudini discriminatorii față de recurent, la aplicarea amnistiei fiscale, nu este justificată.

Din considerentele expuse și avînd în vedere, că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de ÎI „Lupașcu Vasile”, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de întreprinderea individuală „Lupașcu Vasile”.

Se casează decizia Curții de Apel Cahul din 19 martie 2015 și se menține hotărîrea Judecătoriei Cantemir din 18 februarie 2014, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir împotriva întreprinderii individuale „Lupașcu Vasile” cu privire la încasarea sumelor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Tatiana Vieru

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

Dumitru Mardari